

Küçük Kostüm Ejderhası

Yavuz DEMİRKIRAN

Küçük Kostüm Ejderhası

Yavuz DEMİRKİRAN

Yeşil tepeler arasında sakın bir köyde, Ember adında küçük bir ejderha yaşardı. Bir ejderha için küçüktü, bir çocuk boyundaydı; yumuşak nane yeşili pulları ve minicik kanatları vardı. Ember, büyük cepleri olan parlak kırmızı bir dikiş önlüğü giyer, boynunda sarı bir mezura taşırdı. Dikiş dikmeyi ve bir şeyler yaratmayı çok severdi ama bu hobisini çoğunlukla kendine saklardı.

Her yıl köyde büyük bir geçit töreni düzenlenirdi. Uzun boylu, hafif kambur, beyaz kıvırcık saçlı ve kırmızı tüylü şapkalı Belediye Başkanı Bramble, töreni büyük bir özenle hazırlardı. Gelenekleri severdi ve basit bir yürüyüş beklerdi. "Dümdüz bir sıra, güzel ve düzenli," derdi tahta bastonuna vurarak. Köylüler başlarını sallardılar, ama bazıları gizlice biraz daha eğlence isterdi.

Ember hazırlıkları küçük atölyesinden izlerdi. Bir sırrı vardı: kostüm yapmayı çok severdi. Sıcacık odasında dikiş diker, sıradan kumaşları büyülü tasarımlara dönüştürürdü. En iyi arkadaşı Pip, çilli ve küçük bir davulu olan meraklı bir çocuk, sık sık ona yardım ederdi. "Bir gün herkes yeteneğini görecektik," derdi Pip. Ember sadece utangaçça gülümser ve dikiş dikmeye devam ederdi.

Geçit töreni günü yaklaştıkça Ember her zamankinden daha çok çalıştı. Herkesi sarı mezurayla ölçtü, ama nedenini kimse bilmiyordu. Gümüş topuzu ve lavanta rengi şalıyla Nine Willow ona fazladan kumaş ve iplik verdi. "Gizli yetenekler tohum gibidir," dedi bilgece. "Büyümek için sadece biraz güneş ışığına ihtiyaçları vardır." Ember başını salladı, kehribar rengi gözleri bir fikirle parladı.

Geçit töreninden önceki gece Ember uyuyamadı. Bir demet kostümle parmak uçlarında köy meydanına gitti. Tek tek, her birinin üzerinde bir isim yazan kostümleri sandalyelerin arkalarına astı. Işıltılı pelerinler, tüylü şapkalar ve parıldayan etekler vardı. Ay ışığında yüksüğü parlayarak sessizce çalıştı ve her kostüm yerine yerleşene kadar durmadı.

Ertesi sabah köy bir sürprizle uyandı. Her kapının önünde güzel bir kostüm vardı. Pip altın şeritli bir bando şefi ceketi buldu. Nine Willow çiçek işlemeli bir şal keşfetti. Belediye Başkanı Bramble gökkuşağı tüylü uzun bir şapkaya hayretle baktı. "Bunlar nereden geldi?" diye merak etti herkes. Pip sadece sırıttı ve Ember'in atölyesini işaret etti.

Ember perdesinin arkasından, köylüler kostümlerini denerken göz attı. Kahkahalar atıldılar, döndüler ve kendilerini ne kadar harika hissettiklerine şaşırdılar. Sade geçit töreni unutuldu. Bunun yerine insanlar dans etmeye ve hoplamaya başladı. Pip davulunu kaptı ve neşeli bir ritim tutturdı. "Bu basit bir yürüyüşten çok daha iyi!" diye bağırdı Belediye Başkanı Bramble, gözleri pırıldayarak.

Geçit töreni başladı, ama hiçbirine benzemiyordu. Kostümlü köylüler adımlarında bir canlılıkla yürüdüler. Fırıncı dev bir kek kostümü giydi, demirci bir şövalye gibi parıldadı ve çocuklar kelebekler gibi uçtu. Hâlâ utangaç olan Ember kenardan izledi. Üzerinde sadece kırmızı önlüğü ve sarı mezurayı vardı, ama yüreği sevinçle dolup taşıyordu.

Belediye Başkanı Bramble dikkatleri üzerine çekti. "Bu muhteşem kostümleri kim yaptı?" diye sordu. Herkes etrafına bakındı. Pip, Ember'i işaret etti. "O yaptı!" Küçük ejderha kızardı, nane yeşili pulları pembeye döndü. Köylüler alkışladı. "Konuşma! Konuşma!" diye tempo tuttular. Ember ayaklarını sürüdü, minik kanatları heyecanla titredi. Bu kadar ilgiye alışık değildi.

Nine Willow öne çıktı. "Ember'in bir armağanı var," dedi. "O, başkalarının sıradan kumaş gördüğü yerde güzellik görüyor. Onun yeteneğini kutlamalıyız." Köylüler başlarını salladı ve Belediye Başkanı Bramble, "Bundan sonra Ember bizim resmi kostüm tasarımcımız olacak!" diye ilan etti. Ember'in kehribar gözleri kocaman açıldı. Kendini hiç bu kadar gururlu hissetmemişti. Gülümsedi ve yüksüğü güneşte parladı.

Kutlama m¼zik ve dansla devam etti. Pip neřeli bir melodi aldı ve herkes ona katıldı. Ember omuzlara alındı ve meydanda taşındı. Kahkahalar attı, utangaçlığı eriyip gitti. "Sadece geit törenini özel yapmak istemiřtim," dedi. "Sen bundan fazlasını yaptın," dedi Belediye Bařkanı Bramble. "Onu unutulmaz yaptın."

Güneş batarken köy meydanı fenerlerle ısıldadı. Ember arkadaşlarıyla birlikte durdu, içi sıcacık ve mutluydu. Yeteneğini paylaşmanın herkesi birbirine daha da yakınlaştırdığını fark etti. "Belki biraz farklı olmak iyi bir şeydir," diye düşündü. Nine Willow ona göz kırptı. "Gördün mü? Gizli yetenekler paylaşıldığında en parlak şekilde parlar." Ember başını salladı, yüreği dopdoluydu.

Köylüler kostümlerini her yıl giymeye söz verdiler. Ember'in atölyesi kumaş ve kahkahalarla dolu, hareketli bir yer oldu. Çocuklar dikiş öğrenmeye geldi ve Pip müzikte yardım etti. Sade geçit töreni sonsuza dek yok oldu; yerini renk ve eğlence dolu muhteşem bir şölene bıraktı. Ve küçük kostüm ejderhası Ember, her şeyin tam ortasıydı.

O günden sonra Ember yeteneğini bir daha saklamadı. Her fırsat için kostümler yaptı ve köy, neşeli kutlamalarıyla ünlendi. Belediye Başkanı Bramble basit yürüyüşünü bıraktı ve yeni geleneği benimsedi. "Değişim harika olabilir," dedi, gökkuşağı tüylü şapkasını düzeltirken. Ember gülümsedi, sarı mezurayı her zaman hazır tutuyordu.

Yıllık geçit töreni büyük bir tiyatro şölenine dönüştü. Her yıl Ember yeni kostümler tasarladı ve her yıl köylüler yeni yetenekler keşfetti. Herkesin paylaşacak özel bir şeyi olduğunu öğrendiler. Ve hepsi mutlu bir şekilde, müzik, dans ve kahkahalarla birlikte kutlayarak yaşadılar.

Böylece küçük kostüm ejderhası köyüne nazık bir ders verdi: beklenmedik yeteneklere değer verilmelidir. Sevdiğimiz şeyleri paylaştığımızda dünyayı daha parlak ve daha neşeli yaparız. Ember hâlâ kırmızı önlüğünü ve sarı mezurayı taşıyor, ama artık onları gururla taşıyor; küçük bir ejderhanın bile büyük bir fark yaratabileceğini bilerek.